

ΣΤΕ 1308/2018 [Νόμιμη απόρριψη αίτησης για απαλλοτρίωση ή απευθείας εξαγορά ακινήτου κείμενου εντός αρχαιολογικού χώρου]

Περίληψη

-Η κρινόμενη αίτηση, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της σιωπηρής αρνήσεως της Διοίκησης να ανακαλέσει τους κανονιστικούς θεσπισθέντες με προεδρικό διάταγμα όρους και περιορισμούς δομήσεως και τις χρήσεις γης στην περιοχή, στην οποία περιλαμβάνονται τα ακίνητα των αιτούντων, ασκείται απαραδέκτως, δεδομένου ότι η παράλειψη της Διοίκησης να εκδώσει κανονιστική πράξη με την οποία να τροποποιεί ή ανακαλεί το εν λόγω κανονιστικό καθεστώς δεν συνιστά, κατ' αρχήν, παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας προσβλητή με αίτηση ακυρώσεως, τούτο δε διότι η εκτίμηση της σκοπιμότητας για την έκδοση ή όχι κανονιστικής πράξεως και για τον χρόνο εκδόσεώς της ανήκει, στην ανέλεγκτη από τον ακυρωτικό δικαστή, κρίση της διοικητικής αρχής.

-Η αίτηση των αιτούντων, ως προς τα αιτήματα περί απαλλοτριώσεως ή καταβολής αποζημιώσεως, δεν ήταν πλήρης, διότι, αν και συνοδευόταν από τους τίτλους κτήσεως των ακινήτων των αιτούντων το από Μαρτίου 2006 τοπογραφικό διάγραμμα, Αγρονόμου-Τοπογράφου Μηχανικού, δεν περιείχε τα στοιχεία που ήταν αναγκαία κατά νόμον για την τεκμηρίωση των ανωτέρω αιτημάτων τους και, κατ'επέκταση, για τη δημιουργία υποχρεώσεως της Διοικήσεως να τα εξετάσει και να απαντήσει επ' αυτών και ιδίως δε δεν περιείχε (α) αναφορά του πολεοδομικού καθεστώτος της περιοχής και των επιτρεπόμενων χρήσεων γης ή περιορισμών εκμεταλλεύσεως, καθώς και παράθεση του καθεστώτος, βάσει του οποίου δομούνται, κατά την άποψή τους τα ακίνητά τους, όπως ίσχυαν προ της επιβολής των απαγορεύσεων που θέσπισε το έτος 2003 η Διοίκηση για τα συγκεκριμένα ακίνητα, (β) αναφορά των προπαρασκευαστικών ενεργειών στις οποίες οι αιτούντες είχαν τυχόν προβεί προς εκμετάλλευση και, ιδίως, δόμηση των ακινήτων τους και (γ) στοιχεία περί της εκτιμώμενης εμπορικής αξίας των ακινήτων των αιτούντων. Τα στοιχεία δε αυτά έπρεπε να συνδέονται κατά τρόπο συγκεκριμένο με το αίτημα προς αποζημίωση ή απαλλοτρίωση και να το τεκμηριώνουν προσηκόντως. Με τα δεδομένα αυτά, η αίτηση των αιτούντων ήταν ατελής και, εν πάση περιπτώσει, ερείδετο σε εσφαλμένη προϋπόθεση ως προς τη θέση των ακινήτων, νομίμως δε απορρίφθηκε σιωπηρώς από τη Διοίκηση.

Πρόεδρος: *Ι. Μαντζουράνης*

Εισηγητής: *Ελ. Μουργιά*

Βασικές Σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της σιωπηρής αρνήσεως της Διοίκησης, τεκμαιρομένης από την άπρακτη πάροδο τριμήνου από την υποβολή της σχετικής από 20.8.2012 αιτήσεως των αιτούντων, να ανακαλέσει το από 20.2.2003 προεδρικό διάταγμα (Δ΄ 199), με το οποίο καθορίσθηκαν χρήσεις γης και όροι και περιορισμοί δομήσεως στην εκτός σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών προ του έτους 1923 ευρύτερη περιοχή των Μεσογείων, προκειμένου να αρθούν οι περιορισμοί που επιβλήθηκαν με το διάταγμα αυτό σε ακίνητα φερομένης ιδιοκτησίας των αιτούντων που βρίσκονται στη θέση «Καψάλα Βραώνος» του Δήμου Μαρκοπούλου Μεσογαίας του νομού Αττικής, άλλως να τους αποζημιώσει πλήρως λόγω στερήσεως της χρήσεως των ακινήτων αυτών ή να κηρύξει την απαλλοτρίωσή τους ή να προβεί στην απευθείας εξαγορά τους.

3. Επειδή, η ως άνω από 20.8.2012 αίτηση των αιτούντων, οι οποίοι επικαλούνται εμπράγματα δικαιώματα επί των προαναφερθέντων ακινήτων, επιδόθηκε στους Υπουργούς Οικονομικών, Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής στις 22.8.2012, 23.8.2012 και 22.8.2012 αντιστοίχως. Με τα δεδομένα αυτά, η κρινόμενη αίτηση, η οποία κατατέθηκε στο Δικαστήριο στις 26.11.2012, δηλαδή εντός του εξηκονθημέρου που ακολούθησε την άπρακτη πάροδο τριμήνου από την επίδοση της αιτήσεως των αιτούντων προς το Δημόσιο, ασκείται εμπροθέσμως κατά το άρθρο 46 παρ. 1 του π.δ. 18/1989 (Α΄ 8) και εν γένει παραδεκτώς, είναι δε περαιτέρω εξεταστέα.

4. Επειδή, από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 24 προς τις διατάξεις του άρθρου 17 του Συντάγματος, με τις οποίες προστατεύεται η ιδιοκτησία, προκύπτει ότι τα εμπράγματα δικαιώματα, όπως είναι η κυριότητα, προστατεύονται στο πλαίσιο του προορισμού του ακινήτου• ο προορισμός αυτός περιλαμβάνει το φάσμα των επιτρεπτών χρήσεων του, οι οποίες καθορίζονται είτε απ' ευθείας από συνταγματικές διατάξεις, είτε από τον νομοθέτη ή, κατ' εξουσιοδότησή του, από την κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση. Τα ακίνητα διαχωρίζονται, ανάλογα με τον προορισμό τους, σε ευρισκόμενα εντός και εκτός οικιστικών περιοχών. Οι οικιστικές περιοχές καθορίζονται βάσει της χωροταξικής και πολεοδομικής νομοθεσίας, τα δε εντός αυτών ακίνητα προορίζονται να δομηθούν σύμφωνα με τους ισχύοντες σε κάθε περιοχή κανόνες. Τα εκτός οικιστικών περιοχών ακίνητα, εφόσον δεν προστατεύονται πληρέστερα, όπως τα δάση ή οι αρχαιολογικοί χώροι, προορίζονται, κατ' αρχήν, για γεωργική ή άλλη σχετική εκμετάλλευση, είναι δε δυνατόν να δομηθούν, μόνο εφόσον τούτο επιτρέπεται από τον νόμο και υπό αυστηρότερες προϋποθέσεις σε σχέση με τις προϋποθέσεις δομήσεως εντός των οικιστικών περιοχών. Το τελευταίο στοιχείο επηρεάζει μειωτικά την αξία τους κατά τα παγίως κριθέντα (ΣτΕ 2034-2036/2011 Ολομ., 2165/2013 7μ., 815/2016 κ.ά.).

5. Επειδή, στο άρθρο 18 του ν. 3028/2002 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς» (Α΄ 153) ορίζονται τα εξής: «1. Το Δημόσιο μπορεί να προβαίνει με [κοινή υπουργική απόφαση] ... είτε στην ολική ή τη μερική απαλλοτρίωση είτε στην απευθείας εξαγορά μνημείου ή οποιουδήποτε ακινήτου μέσα στο οποίο υπάρχουν μνημεία, καθώς και παρακείμενων ακινήτων ή μνημείων, εάν

αυτό κρίνεται απαραίτητο για την προστασία των μνημείων. 2. Με όμοια απόφαση ... είναι δυνατή είτε η ολική ή μερική απαλλοτρίωση είτε η απευθείας εξαγορά ακινήτου, εάν αυτό κρίνεται απαραίτητο για την προστασία αρχαιολογικών χώρων ή ιστορικών τόπων ή για τη διενέργεια ανασκαφών ... 8. Εφόσον συναινεί ο ιδιοκτήτης, είναι δυνατή η ανταλλαγή ιδιωτικού ακινήτου με ακίνητο ίσης αξίας του Δημοσίου ή του ΟΤΑ ή η αποζημίωση με άλλο νόμιμο τρόπο [...]», στο δε άρθρο 19 τα εξής: «1. Για την προστασία μνημείων, αρχαιολογικών χώρων ή ιστορικών τόπων ή για τη διενέργεια ανασκαφών ο Υπουργός Πολιτισμού μπορεί να επιβάλλει προσωρινή ή οριστική στέρηση ή περιορισμό της χρήσης ακινήτου. 2. Σε περίπτωση ουσιώδους προσωρινού περιορισμού ή ουσιώδους προσωρινής στέρησης της κατά προορισμό χρήσης του όλου ακινήτου, καταβάλλεται αποζημίωση, η οποία υπολογίζεται με βάση τη μέση κατά προορισμό απόδοση του ακινήτου πριν τον περιορισμό ή τη στέρηση της χρήσης, λαμβανομένης υπόψη και της ιδιότητας του ακινήτου ως μνημείου, εφόσον αυτή συντρέχει. 3. Σε περίπτωση ουσιώδους οριστικού περιορισμού ή οριστικής στέρησης της κατά προορισμό χρήσης του όλου ακινήτου καταβάλλεται πλήρης αποζημίωση. Και στην περίπτωση αυτή λαμβάνεται υπόψη η ιδιότητα του ακινήτου ως μνημείου, εφόσον αυτή συντρέχει. 4. Σε περίπτωση προσωρινής στέρησης της κατά προορισμό χρήσης του όλου ή μέρους ακινήτου μέσα στο οποίο υπάρχουν μνημεία ή άλλων παρακείμενων ακινήτων, εάν κρίνεται απαραίτητο για την προστασία των μνημείων αυτών, κάθε θιγόμενος μπορεί να υποβάλει αίτηση για αποζημίωση, για τον προσδιορισμό της οποίας εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 2. 5. Σε περίπτωση ουσιώδους οριστικού περιορισμού ή οριστικής στέρησης της κατά προορισμό χρήσης τμήματος του ακινήτου, που απαιτείται για την προστασία του μνημείου, η αποζημίωση καταβάλλεται για το τμήμα αυτό, μόνο εάν ο περιορισμός ή η στέρηση δεν επιφέρει ουσιώδη οριστικό περιορισμό ή οριστική στέρηση της κατά προορισμό χρήσης του όλου ακινήτου, οπότε καταβάλλεται η αποζημίωση που προβλέπεται στην παράγραφο 3. 6. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη επιτροπής, διαπιστώνεται εάν συντρέχει περίπτωση καταβολής αποζημίωσης κατά τις παραγράφους 1 έως 5, καθώς και το ύψος της. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού καθορίζεται η συγκρότηση και οι αρμοδιότητες της επιτροπής, η διαδικασία κατά την οποία γνωμοδοτεί, τα στοιχεία που λαμβάνει υπόψη, το είδος και ο τρόπος καταβολής της αποζημίωσης και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. 7. Σε περίπτωση κατά την οποία το ποσό που έχει ή προβλέπεται να καταβληθεί ως αποζημίωση λόγω στέρησης ή περιορισμού χρήσης ακινήτου, προσεγγίζει την αξία του ακινήτου τότε αυτό κηρύσσεται απαλλοτριωτέο. 8. [...] 9. Σε περίπτωση επιβολής ουσιωδών περιορισμών στους όρους δόμησης ακινήτου για τους οποίους δεν προβλέπεται αποζημίωση ή μεταφορά συντελεστή δόμησης, μπορεί να καταβάλλεται μη χρηματική αποζημίωση στον ιδιοκτήτη [...] 10. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως 9 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και στην περίπτωση καθορισμού ζωνών σύμφωνα με τα άρθρα 13, 14, 16 και 17». Κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 6 του ως άνω άρθρου 19 εκδόθηκε η κοινή απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/9130/26.2.2003 των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και

Πολιτισμού «Σύσταση Επιτροπής του άρθρου 19 παρ. 6 του Ν. 3028/2002» (Β΄ 229), στην παρ. 4 του άρθρου μόνου της οποίας προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «[...] 4. Για την έκδοση της γνωμοδότησης της Επιτροπής λαμβάνονται υπόψη: (α) Ο περιορισμός ή η στέρηση της κατά προορισμό νόμιμης χρήσης του όλου ή τμήματος ενός εκτός σχεδίου κειμένου ακινήτου, όταν είναι ουσιώδης, ήτοι όταν συνεπεία αυτού επέρχεται εκμηδένιση της εκμεταλλεύσεως του ακινήτου ή ουσιωδώς μειούται η εκμετάλλευση, χρήση και απόδοση αυτού. (β) Ο περιορισμός ή η στέρηση της κατά προορισμό νόμιμης χρήσης του όλου ή τμήματος ενός ακινήτου, όταν είναι προσωρινός, ήτοι όταν προβλέπεται να διαρκέσει μέχρι της λήξεως διενεργουμένου ή προγραμματιζόμενου αρχαιολογικού έργου και πάντως όχι πέραν της πενταετίας σε κάθε περίπτωση. (γ) Ο περιορισμός ή η στέρηση της κατά προορισμό νόμιμης χρήσης του όλου ή τμήματος ενός ακινήτου, όταν αυτός είναι οριστικός, ήτοι όταν αυτός διαρκεί πέραν της πενταετίας [...] (δ) [...] (ε) α) για μεν τα εκτός σχεδίου πόλεως ή νομίμως υφισταμένων οικισμών ακίνητα, το είδος του ακινήτου (ποτιστικό, ξερικό, πεδινό, ημιορεινό, καλλιεργούμενο ή μη κ.λπ.), το είδος της προβλεπόμενης ή της συνήθους για την περιοχή καλλιέργειάς του, η μέση στρεμματική απόδοση των γειτονικών ομοειδών ακινήτων, η αποδοτικότητα και εν γένει παραγωγικότητα της περιοχής, τυχόν φορολογικές δηλώσεις ή άλλα στοιχεία προσκομιζόμενα από τον ιδιοκτήτη, από τα οποία να προκύπτει το δηλωθέν ή και προερχόμενο από το ακίνητο αυτό εισόδημα, οι ισχύοντες πίνακες αντικειμενικής φορολόγησης [...] β) για δε τα εντός σχεδίου πόλεως ή νομίμως υφισταμένων οικισμών ακίνητα, το είδος του ακινήτου (κατοικία, γραφείο ή κατάσταση [...]), η αντικειμενική ή αγοραία μισθωτική αξία του, η εμπορική αξία του, τυχόν φορολογικές δηλώσεις ή άλλα στοιχεία προσκομιζόμενα από τον ιδιοκτήτη, από τα οποία να προκύπτει το δηλωθέν ή και προερχόμενο από το ακίνητο αυτό εισόδημα, οι πίνακες αντικειμενικών αξιών των ΔΟΥ για ακίνητα της περιοχής κ.λπ. γ) Επίσης λαμβάνεται υπόψη και η ιδιότητα του ακινήτου ως μνημείου, εφόσον αυτή συντρέχει [...]».

6. Επειδή, όπως έχει κριθεί (ΣτΕ 815/2016 κ.ά.), κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, ερμηνευόμενων εν όψει των ορισμών του άρθρου 24 παρ. 1 και 6 του Συντάγματος, ο χαρακτηρισμός ιδιωτικής εκτάσεως ως αρχαιολογικού χώρου ή η ύπαρξη εντός ή πλησίον αυτής αρχαίων μνημείων, χωρίς να κινηθεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος η διαδικασία απαλλοτριώσεως της εκτάσεως, δεν γεννά, κατ' αρχήν, υποχρέωση της Διοικήσεως είτε να εκδώσει πράξη περί άρσεως της δεσμεύσεως της ιδιοκτησίας είτε να απαλλοτριώσει την έκταση είτε να προβεί σε απευθείας εξαγορά της, αλλά μόνον υποχρέωση καταβολής αποζημιώσεως, σε περίπτωση ουσιώδους, κατά τις περιστάσεις, περιορισμού ή στερήσεως της κατά προορισμό χρήσεως της ιδιοκτησίας. Υποχρέωση απαλλοτριώσεως γεννάται, κατ' εξαίρεση, μόνον στην περίπτωση που το ακίνητο ευρίσκεται εντός ζώνης απολύτου προστασίας και εντός αυτού υπάρχουν ορατά υπολείμματα αρχαίων μνημείων ή μνημεία που αποκαλύπτονται μετά από ανασκαφική έρευνα (άρθρο 13 παρ. 2), καθώς και στην περίπτωση που εγκρίνεται η καταβολή αποζημιώσεως που προσεγγίζει την αξία του ακινήτου (άρθρο 19 παρ. 7). Η ίδια υποχρέωση γεννάται και στην περίπτωση

που αναιρείται η κατά προορισμό χρήση ακινήτου που ευρίσκεται εντός των ορίων ζώνης απολύτου προστασίας κηρυγμένου αρχαιολογικού χώρου (άρθρο 17 παρ. 2). 7. Επειδή, από το συνδυασμό των προαναφερθέντων άρθρων 18 και 19 του ν. 3028/2002 συνάγεται ότι, προκειμένου περί ακινήτου, στο οποίο, για λόγους προστασίας του πολιτιστικού περιβάλλοντος, έχουν επιβληθεί περιορισμοί και άλλου είδους δεσμεύσεις, ο ιδιοκτήτης αυτού δύναται να ζητήσει την απαλλοτρίωση αυτού ή καταβολή χρηματικής αποζημιώσεως για τη στέρηση της χρήσεως και την απομείωση της αξίας του βαρυνόμενου ακινήτου, λόγω του περιορισμού των δυνατοτήτων αξιοποιήσεως και εκμεταλλεύσεώς του, υποβάλλοντας σχετική αίτηση, στην οποία πρέπει, κατ' ελάχιστον, να αναφέρει, προσκομίζοντας σχετικά αποδεικτικά στοιχεία: (α) την κατά προορισμό χρήση του ακινήτου, τη δυνατότητα εκμεταλλεύσεώς του και τους περιορισμούς δομήσεως που ισχύουν τόσο κατά τον χρόνο κτήσεώς του όσο και κατά τον χρόνο επιβολής των περιορισμών της αρχαιολογικής νομοθεσίας, όπως επίσης, και τις επιτρεπόμενες, μετά την επιβολή των περιορισμών, χρήσεις του ακινήτου, (β) την τυχόν προηγουμένως ρητώς εκφρασθείσα ή προκύπτουσα βούληση του ιδιοκτήτη για εκμετάλλευση του ακινήτου καθ' ορισμένο τρόπο, δυναμένη, μάλιστα, να συναχθεί και από τη χρήση αυτού κατά το προγενέστερο της υποβολής της αιτήσεώς του χρονικό διάστημα, (γ) την εν γένει συμπεριφορά της Διοικήσεως και, συγκεκριμένα, την κατόπιν ενεργειών της δημιουργία εύλογης προσδοκίας στον ιδιοκτήτη του βαρυνόμενου ακινήτου ότι μπορεί να το εκμεταλλευθεί καθ' ορισμένο τρόπο καθώς και (δ) εκτίμηση της αξίας του ακινήτου πριν και μετά την επιβολή του περιορισμού. Εξ άλλου, πρόσφορα στοιχεία για την απόδειξη των ισχυρισμών αυτών είναι οι τίτλοι ιδιοκτησίας του ακινήτου, σχετικά τοπογραφικά διαγράμματα, μέσω των οποίων προσδιορίζεται επαρκώς η θέση του ακινήτου, ιδίως, εν σχέσει με τα αρχαία μνημεία και τον αρχαιολογικό χώρο και με παρακείμενους οικισμούς ή άλλες περιοχές αναπτύξεως οικονομικών εν γένει δραστηριοτήτων και, τέλος, φορολογικά ή άλλου είδους στοιχεία εκτιμήσεως της αντικειμενικής και της εμπορικής αξίας του δεσμευόμενου ακινήτου (πρβλ. ΣτΕ 815/2016 κ.ά.).

8. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, με την 3472/11-20.3.1963 απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβερνήσεως (Β' 117) χαρακτηρίστηκε ως αρχαιολογικός χώρος η περιοχή σε ακτίνα 1.000 μέτρων γύρω από την προϊστορική ακρόπολη της Βραυρώνας, ενώ με την ΑΡΧΑΙΟΤ/Α1/Φ02/1665/118/1.12.1978-10.1.1979 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Επιστημών (Β' 7) η ανωτέρω απόφαση τροποποιήθηκε και ο αρχαιολογικός χώρος περιέλαβε έκταση οριζομένη με περίγραμμα σε συνδημοσιευθέν με την πράξη αυτή διάγραμμα. Ακολούθως, με το από 30.11.1979 π.δ. (Δ' 718) καθορίστηκαν αυστηροί όροι και περιορισμοί δομήσεως και απαγορεύσεις εντός των ορίων της ευρύτερης περιοχής του αρχαιολογικού χώρου της Βραυρώνας, επιτρεπομένης, μεταξύ άλλων, της ανεγέρσεως μόνον χαμηλού ύψους γεωργικών εγκαταστάσεων, όπως αποθηκών και αντλιοστασίων, απαγορευομένης δε της εκτελέσεως παντός έργου προς άρδευση, ύδρευση, αποχέτευση κ.λπ. άνευ εγκρίσεως της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας. Εξάλλου,

διά της Φ02/9560/412/5.7.1980 αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού (Β´ 706) η εν λόγω περιοχή χαρακτηρίστηκε ως τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και ιστορικός τόπος, λόγω διατηρήσεως αναλλοίωτης της μορφής του από την αρχαιότητα και της παρουσίας του ιερού της Αρτέμιδος και με την Φ02/39233/1856/5-26.7.1980 απόφαση του αυτού Υπουργού (Β´ 706) η έκταση του καθορισθέντος κατά τα ανωτέρω αρχαιολογικού χώρου επεκτάθηκε και ορίσθηκε ως όριό του, σε συνδημοσιευόμενο διάγραμμα, αντί της γραμμής ΑΓ της γραμμής ΑΒΓ, προκειμένου να προστατευθεί αρχαίο φρούριο ευρισκόμενο σε λοφίσκο πίσω από το ξενοδοχειακό συγκρότημα «Ακτή Βραυρώνας». Στη συνέχεια, με το π.δ. από 20.2.2003 (Δ´ 199/6.3.2003), κατ' επίκληση, πλην άλλων, των διατάξεων του άρθρου 29 παρ. 1 του ν. 1337/1983 περί ζωνών οικιστικού ελέγχου (ΖΟΕ), καθορίστηκαν χρήσεις γης και όροι και περιορισμοί δομήσεως κατά περιοχές Α, Β1, Β2, Β3, Β4, Γ1, Γ2, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ1, Θ2, Ι, Κ1, Κ2, Κ3, Λ, Λ1, Μ, στην εκτός σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών προ του έτους 1923 ευρύτερη περιοχή Μεσογείων του νομού Αττικής, η οποία εμπίπτει εντός της ζώνης οικιστικού ελέγχου του νομού Αττικής που εγκρίθηκε με το π.δ. από 22.6.1983. Στο άρθρο 2 του διατάγματος αυτού καθορίζονται, μεταξύ άλλων, οι περιοχές με στοιχείο Β1 ως περιοχές απολύτου προστασίας τοπίου, αρχαιολογικών χώρων και μνημείων, στις οποίες «απαγορεύεται κάθε δόμηση ή κατασκευή, καθώς και η αλλοίωση του εδάφους» (παρ. ΙΙ). Στο ίδιο άρθρο καθορίζονται οι περιοχές με στοιχείο Β4 (Βραυρώνα), για τις οποίες ισχύουν οι διατάξεις του προαναφερθέντος από 30.11.1979 π.δ/τος. Με την από 20.8.2012 αίτησή τους προς τους Υπουργούς Οικονομικών, Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, οι αιτούντες, φερόμενοι ως ιδιοκτήτες αγροτεμαχίων, εκτάσεως 8.938,98 τ.μ. και 8.817,41 τ.μ., στη θέση «Καψάλα Βραώνος», τα οποία, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς που προέβαλαν στην ως άνω αίτησή τους, (α) ευρίσκονται εντός της ως άνω θεσμοθετημένης με το π.δ. από 20.2.2003 ζώνης Β1, (β) καίτοι αγροτεμάχια, προσφέρονται για δόμηση όπως η ευρύτερη περιοχή που έχει αξιοποιηθεί ως τόπος παραθεριστικής κατοικίας και (γ) ότι η ανωτέρω δέσμευση συνιστά «ουσιώδη και δη οριστικό περιορισμό, που άγει σε στέρηση της κατά προορισμό χρήσης τους». Εν όψει αυτών, με την εν λόγω αίτησή τους ζήτησαν, μεταξύ άλλων, να ανακληθεί το προαναφερθέν από 20.2.2003 π.δ., «κατά το μέρος αυτού που αφορά τη συμπερίληψη των προαναφερόμενων ιδιοκτησιών [...] στις περιοχές “απολύτου προστασίας τοπίου, αρχαιολογικών χώρων και μνημείων”», άλλως να αποζημιωθούν πλήρως λόγω στέρσεως της χρήσεως των ακινήτων τους αυτών κατ' άρθρο 19 παρ. 3 του ν. 3028/2002 ή να κηρυχθεί η απαλλοτρίωσή τους κατ' άρθρο 18 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου ή να προβεί η Διοίκηση στην εξαγορά τους, σύμφωνα με τα άρθρα 24 παρ. 6 του Συντάγματος, 18 και 19 του ν. 3028/2002 και 22 του ν. 1650/1986, άλλως να τους καταβληθεί συνολικά ποσό 2.140.000 ευρώ για ανόρθωση ηθικής βλάβης και υλικής ζημίας που υπέστησαν από την ως άνω δέσμευση. Επίσης, ζήτησαν τη χορήγηση βεβαιώσεως περί μη υπάρξεως αρχαιοτήτων επί των ανωτέρω ακινήτων. Η αίτηση αυτή, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 3, επιδόθηκε στους Υπουργούς Οικονομικών, Παιδείας,

Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής στις 22.8.2012, 23.8.2012 και 22.8.2012 αντιστοίχως. Ήδη με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η ακύρωση της σιωπηρής απορρίψεως του ανωτέρω αιτήματος.

9. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της σιωπηρής αρνήσεως της Διοίκησης να ανακαλέσει τους κανονιστικώς θεσπισθέντες με το επίμαχο από 20.2.2003 προεδρικό διάταγμα όρους και περιορισμούς δομήσεως και τις χρήσεις γης στην περιοχή, στην οποία περιλαμβάνονται τα ακίνητα των αιτούντων, ασκείται απαραδέκτως, δεδομένου ότι η παράλειψη της Διοίκησης να εκδώσει κανονιστική πράξη με την οποία να τροποποιεί ή ανακαλεί το εν λόγω κανονιστικό καθεστώς δεν συνιστά, κατ' αρχήν, παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας [άρθρο 45 παρ. 4 του π.δ. 18/1989 (Α' 8)], προσβλητή με αίτηση ακυρώσεως, τούτο δε διότι η εκτίμηση της σκοπιμότητας για την έκδοση ή όχι κανονιστικής πράξεως και για τον χρόνο εκδόσεώς της ανήκει, στην ανέλεγκτη από τον ακυρωτικό δικαστή, κρίση της διοικητικής αρχής (ΣτΕ 4003/2014 Ολομ., 3749/2013 Ολομ. κ.ά.).

10. Επειδή, περαιτέρω, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου και, συγκεκριμένα, από (α) το 2131/5.4.2013 έγγραφο της Διευθύντριας της Β' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων (Ε.Π.ΚΑ.) προς το Τμήμα Αρχαιολογικών Χώρων του Υπουργείου Πολιτισμού, σε σχέση με την επίμαχη αίτηση των αιτούντων, (β) το από 21.11.2013 τοπογραφικό διάγραμμα Αγρονόμου-Τοπογράφου Μηχανικού της Β' Ε.Π.ΚΑ. και (γ) το από Φεβρουαρίου 2014 τοπογραφικό διάγραμμα Αγρονόμου-Τοπογράφου Μηχανικού, το οποίο εκπονήθηκε κατ' εντολή των αιτούντων και προσκομίσθηκε από αυτούς ενώπιον της Διοικήσεως, προκύπτει ότι τα επίμαχα ακίνητα δεν ευρίσκονται εντός της ως άνω θεσμοθετημένης με το π.δ. από 20.2.2003 ζώνης Β1, στην οποία εμπίπτουν περιοχές που καθορίζονται «ως περιοχές απολύτου προστασίας τοπίου, αρχαιολογικών χώρων και μνημείων» και στις οποίες «απαγορεύεται κάθε δόμηση ή κατασκευή και αλλοίωση του εδάφους» (άρθρο 2 παρ. ΙΙ), αλλά ευρίσκονται εξ ολοκλήρου εντός της θεσμοθετημένης ζώνης Β4 του ίδιου π.δ/τος (Βραυρώνα), για την οποία ισχύουν οι διατάξεις του προαναφερθέντος από 30.11.1979 π.δ/τος (άρθρο 2 παρ. V). Εξ άλλου, η από 20.8.2012 αίτηση των αιτούντων, ως προς τα αιτήματα περί απαλλοτριώσεως ή καταβολής αποζημιώσεως, δεν ήταν πλήρης, διότι, αν και συνοδευόταν από τους τίτλους κτήσεως των ακινήτων των αιτούντων [11.709/10.11.2005 συμβόλαιο γονικής παροχής Συμβολαιογράφου Κρωπίας και 4850/2006 πιστοποιητικό μεταγραφής του Υποθηκοφυλακείου Κρωπίας, καθώς και τις 728/2009 και 5323/1991 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αντιστοίχως] και το από Μαρτίου 2006 τοπογραφικό διάγραμμα, Αγρονόμου-Τοπογράφου Μηχανικού, δεν περιείχε τα στοιχεία που ήταν αναγκαία κατά νόμον για την τεκμηρίωση των ανωτέρω αιτημάτων τους και, κατ' επέκταση, για τη δημιουργία υποχρεώσεως της Διοικήσεως να τα εξετάσει και να απαντήσει επ' αυτών, ιδίως δε δεν περιείχε: (α) αναφορά του πολεοδομικού καθεστώτος της περιοχής και των επιτρεπόμενων χρήσεων γης ή περιορισμών εκμεταλλεύσεως, καθώς και παράθεση του καθεστώτος, βάσει του

οποίου δομούνται, κατά την άποψή τους τα ακίνητά τους, όπως ίσχυαν προ της επιβολής των απαγορεύσεων που θέσπισε το έτος 2003 η Διοίκηση για τα συγκεκριμένα ακίνητα, (β) αναφορά των προπαρασκευαστικών ενεργειών στις οποίες οι αιτούντες είχαν τυχόν προβεί προς εκμετάλλευση και, ιδίως, δόμηση των ακινήτων τους και (γ) στοιχεία περί της εκτιμώμενης εμπορικής αξίας των ακινήτων των αιτούντων. Τα στοιχεία δε αυτά έπρεπε να συνδέονται κατά τρόπο συγκεκριμένο με το αίτημα προς αποζημίωση ή απαλλοτρίωση και να το τεκμηριώνουν προσηκόντως. Με τα δεδομένα αυτά, και εν όψει των εκτεθέντων στη σκέψη 7, η από 20.8.2012 αίτηση των αιτούντων ήταν ατελής και, εν πάση περιπτώσει, ερείδετο σε εσφαλμένη προϋπόθεση ως προς τη θέση των ακινήτων, νομίμως δε απορρίφθηκε σιωπηρώς από τη Διοίκηση. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθούν οι λόγοι ακυρώσεως με τους οποίους προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη σιωπηρή απόρριψη προσκρούει στις διατάξεις των άρθρων 17 και 24 παρ. 6 του Συντάγματος, του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των άρθρων 18 παρ. 1 και 2 και 19 παρ. 3 του ν. 3028/2002.

11. Επειδή, κατόπιν τούτων, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.